

кого то ся възпомянува да е былъ твърдъ достоенъ и народенъ мъшъ и кой то е мръзиль Гърцы тѣ.

Недостойный Петаръ показа ожидаемажъ отъ Византийцы тѣ слабость, та зѣ женжъ отъ двора имъ. Отъ тогава женски тѣ сплѣтни почнахъ да ся въдвориавжъ въ прѣславскыи дворъ и България почна да отива въ пропасть! Разумѣва ся чи ведно съ царичъ тжъ сж дошли и нѣколко други лукави и сплѣтницы Гъркынкы, възпитани въ Византийскыи о давно развратенъ дворъ. Разкошность та, развратство то и мягкушавость та сж найшли ново невинно мѣсто; подпомогнжти же отъ Петроважъ слабость, обладали сж заразительно Прѣславскаго двора и за малко врѣмя Прѣславскый дворъ е почнажъ да ся уподобѣва Византийскому. Срѣдства та и небройни тѣ богатства царя Симеона нѣсж ускаждѣвали Петру, да испълни сичкы тѣ желанья на мягкушавы тѣ Гъркынкы!

Спорядъ жены тѣ навлѣкли сж ся въ Прѣславскый дворъ и мъжие лукави Гърци, сплѣтници, угодили и льскатели, нарочно избрани отъ Византийскаго двора и сички тии, за малко врѣмя, сж постжпили въ высокостжпены Българскы службы!

Средство то съ Византийцы тѣ, чрѣзь бракосъчитание то умложавало ся се и съ нѣкой ся войводи и болѣры Българы и тжй за малко врѣмя българскы тѣ старонародны обичай и обряды почнажли сж вѣкы да ся прѣзиржтъ и гонжтъ кату *груби и варварскы*; а се што е было Византийско приѣмало ся и минувало е за *благородно* и кату за еднаж новж труфж (модж!).

Царско то упражнение не е было вѣкы, какъ то по-прѣды, убичливый ловъ по горы тѣ и планины тѣ, и воены тѣ катадневны мъжъскы и юнашкы движеныя, нѣ веселба и разкошность въ палата! Петаръ залюбевъ огняно въ мягкушавж

тжъ Гъркынкж, скоро ся е изнежилъ и постанжлъ е единъ ничтоженъ и мършавъ женолюбець! Той вѣкы не е мыслилъ за бой, ни ти е дързнувалъ, кату башта си царъ Симеона и кату прадѣди тѣ си, да прѣдвожда самъ войнство то си противъ неприѣтели тѣ. За каквж и да е неправдж што му сж чинили неприѣтели тѣ, а най-паче Византийцы тѣ ежеднѣвно, отстжпвалъ е сичко што му е похыштано, само и само да го оставжтъ въ миръ, да ся наслаждава отъ разкошнаго си живота въ палата, между Гъркынкы тѣ и угоцницы тѣ Гърцы, кои то го бѣхж обкржжили и подпокопавахж вѣкы Българско то царство!

Млоги отъ Симеоновы тѣ храбры войводи ся отбугнжхж отъ службы тѣ имъ и замѣнихж съ развратницы, привързани на двора. Народа дойдѣ до едно голѣмо незадоволствие, праведны тѣ роптанья противъ царя и двора му почнажхж вѣкы явно на сѣкадѣ по Българижъ и възтание то ся готвѣше да го свалжтъ; нѣ Петрова та сила бѣше голѣма, зашто то бѣхж ся прилѣпили много войводи при него, а Византийцы тѣ бѣхж готови тутакъ си да му проведжтъ голѣмжъ поможть. Старопланински тѣ гори бѣхж ся заузѣли отъ незадоволяж тжъ народнж стрьнж, на чело коихъ былъ по-голѣмыи братъ Петровъ, нѣ тайно нѣ наѣавѣ, какъ то ся вижда отъ разсѣяны тѣ въ старины тѣ нашы ускаждны запискы.

Народна та стрьнж рѣшава да призове на поможть прѣзь Дунавскы тѣ Българы, кои то управлѣше малкый сынъ Симеоновъ, какъ то выше споманжхме; да призове же и наѣмни съвремено киевскаго княза Свѣтослава и онъ да дойди на поможть. Петаръ отъ свожъ стрьнж призовава Византийцы тѣ на поможть, кое то тии едвамъ чякахж. Обкржжающти тѣ Петра Гърци, по наставление то Византийскаго двора, кату видѣхж чи Свѣтославъ иди съ голѣмжъ силж и ся приближава вѣкы при Прѣславъ, убихж съ лукавство Петра за